

สัปดาห์สาร

วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง 70110 โทร. 0-3221-1188 โทรสาร 0-3234-1094

วันอาทิตย์ที่ 25 ตุลาคม 2009 ปีที่ 43 ฉบับที่ 2387

วาทิตยที่ 30 เทศกาลธรรมดา ปี B

พระวาจา (มก 10:46-52)

นักบุญเปาโล

28 มิถุนายน 2008 - 29 มิถุนายน 2009

“ความรักให้อภัยทุกอย่าง
เชื่อทุกอย่าง หวังทุกอย่าง
อดทนทุกอย่าง
ความรักไม่มีสิ้นสุด”
(1 คร 13:7-8ก)

2009

เวลานั้น พระเยซูเจ้าเสด็จมาถึงเมืองเยรีโคพร้อมกับบรรดาศิษย์ ขณะที่พระองค์เสด็จออกจากเมืองเยรีโคพร้อมกับบรรดาศิษย์และประชาชนจำนวนมาก บารทิมอัสบุตรของทิเมอัสคนขอทานตาบอดนั่งอยู่ริมทาง เมื่อได้ยินว่าพระเยซูชานาชาเรีช กำลังเสด็จผ่านมา เขาเริ่มส่งเสียงร้องตะโกนว่า “ข้าแต่พระเยซู โอรสของกษัตริย์ดาวิด เข้าข้า โปรดเมตตาข้าพเจ้าเถิด” หลายคนดูเขาให้เงียบ แต่เขากลับตะโกนดังยิ่งกว่าเดิมว่า “พระโอรสของกษัตริย์ดาวิดเข้าข้า โปรดเมตตาข้าพเจ้าเถิด” พระเยซูเจ้าทรงหยุดตรัสว่า “ไปเรียกเขามาซิ” เขาก็เรียกคนตาบอดพาลงกล่าวว่า “ทำใจดี ๆ ไว้ ลูกขึ้น พระองค์กำลังเรียกเจ้าแล้ว” คนตาบอดสลัดเสื้อคลุมทิ้ง กระโดดเข้าไปเฝ้าพระเยซูเจ้า พระเยซูเจ้าตรัสว่า “ท่านอยากให้เราทำอะไรให้” คนตาบอดทูลว่า “รับโบนนี้ให้ข้าพเจ้าแลเห็นเถิด” พระเยซูเจ้าตรัสกับเขาว่า “ไปเถิด ความเชื่อของท่านได้ช่วยท่านให้รอดพ้นแล้ว” ทันใดนั้น เขากลับแลเห็นและเดินทางติดตามพระองค์ไป

ลูก - หลาน

สร้างอุทิศแด่ มาร์гарิตา ประทุม วีระกุล (36 ปี)

ยอห์นบัพติस्ता ประเสริฐ วีระกุล (9 ปี)

หัวข้อ พระเจ้าทรงเป็นผู้นำ
 ธรรมล้ำลึก พระคริสตเจ้าทรงเป็นผู้นำทาง
 ทำที่ ความเชื่อและความพร้อมที่จะให้พระเยซูเจ้าเป็นผู้รักษาและผู้นำทาง
 การดำเนินชีวิต เราจะดำเนินชีวิตเยี่ยงผู้มีสายตาแห่งความเชื่อในพระเยซูเจ้า และใน
 ความสว่างขององค์พระจิตเจ้า

บทอ่านที่หนึ่ง : - ยรม 31:7-9

พระเจ้าทรงนำประชากรของพระองค์ ทรงเอาใจใส่ดูแล ทรงรักษาบาดแผล และ
 ทรงช่วยพวกเขาให้รอดพ้น

บทอ่านที่สอง : - ฮบ 5:1-6

พระเยซูเจ้าทรงทำหน้าที่สงฆ์ตามแบบอย่างของเมลคีเซเดค พระองค์ทรงวอนขอ
 พระเมตตาสำหรับเราทุกคน

พระวรสาร : - มก 10:46-52

ขณะที่พระเยซูเจ้าเสด็จออกจากเมืองเยรีโค พระองค์ทรงรักษาคคนตาบอดให้หาย
 เพราะเขามีความเชื่อในพระองค์

ประสานงานพิธีกรรม วันอาทิตย์ที่ 25 ตุลาคม ค.ศ. 2009

พิธีขอบพระคุณ	ประธาน	พิธีกร	ผู้อ่าน 2551 น	เก็บถุงทาน	มิชชันของอวย
07.00 น.	พ่อนพด	คมมีถเดือน	คุณสุภาภรณ์ - คุณทรงศรี	คุณวีระ	คุณชิ่งเย็น
09.00 น.	พ่อเจ้าวัด	เฮวชน	เฮวชน - เฮวชน	เฮวชน	เฮวชน
19.00 น.		นาจาวีธ	คุณพรณิต - คุณจันทร์ทิพย์	คุณสุภาพร	คุณจุมเพา

- - จากพระวาจาชีวิต - -

ที่ประตูเมืองทางทิศเหนือของกรุงเยรูซาเล็ม มีชายตาบอดชื่อบารทิเมอัสนั่งขอทานอยู่ข้างทาง ครั้นทราบข่าวพระเยซูชาวนาซาเร็ฐกำลังเสด็จผ่านมา เขาร้องตะโกนเรียกพระองค์ด้วยเสียงอันดัง จนหลายคนต้องดูให้เขาเงียบเพื่อจะได้ยินคำสั่งสอนของพระองค์ แต่พวกเขาทำไม่สำเร็จ เพราะคนตาบอดกลับร้องเสียงดังยิ่งขึ้น ไม่มีใครหยุดยั้งเขา มิให้พบกับพระองค์ได้ เขาเชื่อมั่นว่าพระองค์คือผู้เดียวที่สามารถช่วยเขา ให้หลุดพ้นจากโลกแห่งความมืดมิดนี้ได้

จากพฤติกรรมของบารทิเมอัส เราได้พบเห็นสิ่งนี้อาจเรียกได้ว่า **“เงื่อนไขแห่งอัศจรรย์”** ดังต่อไปนี้

1. ความมุ่งมั่น

เมื่อบารทิเมอัสทราบว่าผู้ที่กำลังผ่านมาคือพระเยซูเจ้า เขาตัดสินใจเด็ดขาดที่จะพบพระองค์ให้จงได้ เพราะมันใจว่ามีเพียงพระองค์เท่านั้น ที่สามารถช่วยเขาให้พ้นจากความทุกข์ยากได้ เมื่อตัดสินใจแล้ว ไม่มีใครหรืออะไรสามารถหยุดยั้งเขาได้ ความมุ่งมั่นที่จะพบพระเยซูเจ้าของเขาไม่ได้เกิดจากความหวังอันเลื่อนลอย หรือความหวังลมๆ แล้งๆ แต่เป็นความมุ่งมั่นที่ออกมาจาก **“หัวใจของคนที่สิ้นหวังชนิดไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้”** ความหวังเดียวที่เหลืออยู่คือ **“ความวางใจในความช่วยเหลือของพระเจ้า”** ความมุ่งมั่นอันเกิดจากความวางใจอย่างเต็มเปี่ยมนี้เอง ที่ทำให้ทุกอย่างสำเร็จลุกล่งไปได้ด้วยดี

2. ตอบเสียงเรียกทันที

เมื่อพระเยซูเจ้าตรัสเรียกบารทิเมอัส เขา **“สลัดเสื้อคลุมทิ้ง กระโดดเข้าไปเฝ้าพระเยซูเจ้า”** ด้วยความกระตือรือร้นทันที บารทิเมอัสรู้โดยสัญชาตญาณว่า โอกาสทองเช่นนี้อาจเกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวในชีวิต โดยไม่มีทางหวนกลับมาหาอีก เขาจึงกระโดดเข้าหาพระองค์อย่างรวดเร็ว แต่หน้าเสียดายที่พวกเราหลายคนกลับประพฤติดตรงกันข้าม เมื่อได้ยินเสียงเรียกจากพระองค์ แทนที่จะรีบตอบในทันที กลับประวิงเวลาไว้ หลายครั้งพระองค์ทรงคลอใจเราให้ปรับปรุงตนเอง ให้แก้ไขนิสัยไม่ดีต่างๆ หรือให้ถวายตนรับใช้พระเจ้าและเพื่อนมนุษย์มากขึ้น แต่เรากลับปล่อยให้โอกาสทองนี้หลุดลอยไป **โอกาสซึ่งอาจไม่หวนกลับมาหาเราอีกเลย**

3. รู้ความต้องการ

เมื่อพระเยซูเจ้าตรัสว่า “ท่านอยากให้เราทำอะไรให้” เขาทูลว่า “รับโยนีย์ ให้ข้าพเจ้าแลเห็นเถิด” เขารู้และระบุความต้องการของตนเองได้ แต่พวกเราหลายคนกลับเข้าหาพระเยซูเจ้า โดยไม่รู้ด้วยซ้ำว่าต้องการอะไร มีบ้างไหมที่เราไปหาทันตแพทย์ แล้วปล่อยให้หมอตอนซี่ไหนก็ได้ เราควรต้องรู้และบอกหมอได้ชัดเจนมิใช่หรือว่าฟันซี่ไหนเป็นปัญหา กับพระเยซูเจ้าก็เช่นกัน เราต้องทูลขอพระองค์ให้ชัดเจนว่าเราต้องการความช่วยเหลืออะไรจากพระองค์

4. ความเชื่อ

บารุกีเมอัสร้องตะโกนว่า “ข้าแต่พระเยซู โอโรสของกษัตริย์ดาวิด เจ้าข้า โปรดเมตตาข้าพเจ้าเถิด” เขาเรียกพระองค์เป็น “โอโรสของกษัตริย์ดาวิด” ซึ่งเป็นสมญานามของพระเมสสิยาห์ก็จริง แต่เป็นสมญานามที่แฝงความหมายของการเป็นนักรบนองเลือดที่จะพิชิตโลกและนำพาชนชาติอิสราเอลไปสู่ความยิ่งใหญ่ เหมือนยุคสมัยของกษัตริย์ดาวิดอีกครั้งหนึ่ง นั่นคือบารุกีเมอัสยังมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระเยซูเจ้าไม่ถูกต้องนัก อย่างไรก็ตาม แม้ความเข้าใจจะไม่ถูกต้อง แต่เขามี “ความเชื่อ” และความเชื่อของเขาได้ผ่านการพิสูจน์แล้วว่าก่อให้เกิดผลมากกว่าความรู้ความเข้าใจเป็นร้อยเท่า พันเท่า

5. ความกตัญญู

ทั้งๆ ที่บารุกีเมอัสเป็นเพียงคนขอทานข้างถนน แต่หัวใจของเขากลับเต็มเปี่ยมไปด้วยความกตัญญูรู้คุณ เมื่อ “เขากลับแลเห็น” เขา “เดินทางติดตามพระองค์ไป” แทนที่จะตีจากพระองค์ไปด้วยความเห็นแก่ตัว

นี่คือบทสรุปของขั้นตอนในการเป็นศิษย์ติดตามพระเยซูเจ้า เริ่มต้นด้วยความต้องการ ตามด้วยความกตัญญู และอยู่ด้วยความซื่อสัตย์และจงรักภักดีต่อพระองค์ตลอดไป

-- ข้อตั้งใจ --

1. ข้าพเจ้าจะวอนขอความช่วยเหลือจากพระเยซูเจ้าด้วยความเชื่อและความไว้วางใจ
2. ข้าพเจ้าจะติดตามพระองค์ด้วยความซื่อสัตย์ตลอดไป
3. ข้าพเจ้าจะขอบพระคุณพระเจ้าทุกวัน สำหรับความรักและพระพรมากมายที่พระองค์ประทานให้แก่ข้าพเจ้า

นิทานอาหรับแก่แก่เรื่องหนึ่งเล่าว่า มีชายคนหนึ่งคิดอยู่อย่างเดียวว่าจะต้องมีทองให้ได้มากที่สุด ความคิดนี้เฝ้าหลอกลหลอนติดตามเขาอยู่ตลอดเวลา เขาไม่คิดและไม่ต้องการสิ่งอื่นใดนอกจากทองและทอง

เวลาที่เขาเดินผ่านร้านค้าในเมือง เขาก็จะเห็นแต่ร้านทอง เขามองไม่เห็นสิ่งงดงามอื่นใดทั้งสิ้น เขาไม่เห็นผู้คน ไม่สนใจท้องฟ้า หรือกลิ่นหอมของดอกไม้ วัชเหงเหง เขาเกิดทงไม่ได้จึงตรงดิ่งเข้าไปในร้านขายทอง กวาดเขากักไลทอง แหวงทอง และเครื่องประดับอื่นๆ มาเต็มกระเป๋าก แออยู่แล้วว่าเขาต้องถูกจับ ทันทีที่ก้าวเท้าออกจากร้านทอง ตำรวจถามเขาว่า

“คุณคิดหรือว่า คุณจะหลุดพ้นหรือรอดไปได้ง่ายๆ ในร้านนี้คะอยู่เต็ม”

“งั้นหรือ ผมไม่ยกเห็น ผมเห็นแต่ทอง”

“เขามีตามแต่มองไม่เห็น” พระคัมภีร์พูดถึงพระเท้จเทียมว่า ทุกวันนี้ มีผู้คนเช่นนี้มากมาย พวกเขาตื่นตาตื่นใจกับสิ่งที่ส่งประกายแวววาวมากที่สุด

วันหนึ่ง ครูเอาปากกามาจุดสีดำตรงกลางแผ่นกระดาษขาวสวย และชูให้นักเรียนดูถามว่า “พวกเธอเห็นอะไร” “จุดดำครับ” นักเรียนตอบกันเป็นเสียงเดียว “เธอทุกคนมองเห็นแต่จุดดำซึ่งเล็กจิ๋วเดียว แต่ไม่มีใครสักคนมองเห็นกระดาษสีขาวขนาดใหญ่หน่อย”

(จากหนังสือ : เมล็ดพันธุ์แห่ง วิชาปัญญา)

ประสบการณ์เล่าว่าแล้วอักษร

“เชื่อ และ ไว้ใจ”

เมื่อไม่นานมานี้ ฉันได้มีโอกาสอ่านหนังสือเล่มหนึ่ง ได้บังเอิญไปอ่านบทความอันหนึ่งซึ่งเข้า
ซึ่งกินใจและบาดใจฉันมาก และก็ทำให้ฉันเสียใจมากด้วยเช่นกัน กับหลายคนที่เป็นลูกของพระ แต่
ขาดความเชื่อและความไว้ใจในพระ

“บทวันทามาริอา” เป็นพระพรอันอุดมของพระเยซูเจ้าและแม่พระ ซึ่งพระองค์ได้เสด็จจาก
สวรรค์ลงมาหาเรา พระองค์ทรง
ขอให้เราเชื่อและไว้ใจในแม่พระ

จากบทความนี้ ทำให้
ตรงที่ว่า “ขอให้เราเชื่อและไว้ใจ
แทนเราทั้งแท้” ประโยคนั้นแหละ
และสบายใจเมื่อได้อยู่ในอ้อมกอด
เหมือนกันที่ทำให้ฉันรู้สึกเสียใจ
เชื่อและความไว้ใจในแม่พระ
เชื่อและความไว้ใจในแม่พระ

พระก็จะจัดให้ ฉันขออ้อคำว่า “ขอแค่เชื่อและไว้ใจ” ฉันรับประกันด้วยชีวิตของฉันเลยว่า “แม่
พระไม่เคยทอดทิ้ง” เพราะตั้งแต่ฉันกลับมาเป็นลูกของแม่พระอีกครั้ง ไม่มีแม้แต่ครั้งเดียวในยามที่ฉัน
ต้องการความช่วยเหลือแล้วแม่จะทอดทิ้ง และนี่ก็เป็นประโยคหนึ่งที่ทำให้ฉันอบอุ่นใจและรู้สึกอ้อว่า เรา
ทำหน้าที่ของเราได้ดีที่สุด ส่วนที่เหลือฝากไว้กับพระ และทุกสิ่งทุกอย่างจะเรียบร้อยเอง เพราะพระ
จะจัดสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิตของเราแล้ว ขอเพียงแต่ “เชื่อและไว้ใจ”

ตอบแทนเราร้อยเท่าทวีคูณ
และแม่พระก็จะตอบแทนเราทั้งแท้
ฉันรู้สึกซาบซึ้งใจขึ้นมาทันที
ใจแม่พระ และแม่พระก็จะตอบ
คมมาก มันทำให้ฉันรู้สึกมั่นใจ
ของแม่พระ และประโยคนั้น
กับลูกของแม่บางคนที่ขาดความ
ทั้งๆ ที่เราอ้อปากขอด้วยความ
เท่านั้น เมื่อถึงเวลาที่เหมาะสม

ลูกของแม่

ประกาศ

สรุปข่าว

ปิดเดือนแม่พระ

ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษทุกท่าน ร่วมปิดเดือนแม่พระแห่งสายประคำ ในวันเสาร์ที่ 31 ตุลาคม ค.ศ. 2009 พิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ เวลา 19.00 น.

กลุ่ม 1-3 รวมตัวกันที่หน้าศาลาอิมปริซา เวลา 18.30 น.

กลุ่ม 4-10 รวมตัวกันที่บ้านณเรนาซาเร่ เวลา 18.30 น. (เพื่อแห่เข้าวัดพร้อมกันทั้ง 10 กลุ่ม)

เสกสุสาน

เสกสุสานของวัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง ปีนี้ตรงกับ วันเสาร์ที่ 7 พฤศจิกายน ค.ศ. 2009 มีพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณที่สุสาน เวลา 9.30 น.

ที่สุสานมีจุดบริการดอกไม้ พวงมาลัย และเทียนให้กับญาติพี่น้องที่มายังสุสาน ขอให้พี่น้องได้ช่วยกันอุดหนุน เพื่อเป็นการช่วยเหลือกิจการของวัด

ประกาศเชิญสมัคร

นายโยเซฟ วาทิต ซีระจิตต์ บุตรของ นายยอห์นบอสโก วิม และ นางเทเรซา ทักสินี ซีระจิตต์ (อดีตสมาชิกกลุ่ม 48) จะเข้าพิธีสมรส กับ นางสาวธิดิมา ถนอมมณีช่วง ธิดาของ นายอนุพันธ์ ถนอมมณีช่วง และ นางกาญจนา นิ่มนวล (ชาวกรุงเทพฯ) ในวันอาทิตย์ที่ 15 พฤศจิกายน ค.ศ. 2009 เวลา 13.00 น. ณ วัดแม่พระฟาติมา ดินแดง กรุงเทพฯ

ทางวัดขอแสดงความยินดีและร่วมใจภาวนาให้ พี่น้องท่านใดเห็นว่ามีข้อขัดขวางสำหรับคู่สมรสนี้ ต้องแจ้งให้คู่หมั้นหรือพระสังฆราชทราบโดยด่วนก่อนที่จะเข้าสู่พิธีสมรสนั้น

ปฏิทิน พิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณประจำสัปดาห์

วัน - เวลา	ตุลาคม 2009 สำหรับ	ผู้ขอ
อาทิตย์ที่ 25 07.00 น. 09.00 น. 19.00 น.	อาทิตย์ที่ 30 เทศกาลธรรมดา สุขสำราญ ครอบครัวและกิจการ สุขสำราญ สัตบุรุษทุกคน สุขสำราญ ครอบครัวคุณยุพิน ทิพวัน	คุณแพทย์ - คุณสุดศรี วัด -
จันทร์ที่ 26 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 30 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ เปาโล วิสิษฏ์ วังตาล อุทิศแด่ อักเนส โสกา เนื่องผาสุข	ลูก คุณชูศรี ชมเอ
อังคารที่ 27 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 30 เทศกาลธรรมดา ขอบพระคุณพระเยซูเจ้าที่ได้โปรดประทานพร อุทิศแด่ ฟรังซิสโก ก๊อก - อันนา กิมจี แซ่เจ้ว	คุณชุติพร ครอบครัวสุวรรณรังสิกุล
พุธที่ 28 19.00 น.	ฉลอง น.ซีโมน และ น.ยูดาห์ อัครสาวก อุทิศแด่ เบเนดิกต์ สูจินต์ ตั้งสังฆกรรม อุทิศแด่ โยเซฟ นิตย กิดรุ่งเรือง	ครอบครัวคุณรัชนี้ คุณสมปอง
พฤหัสบดีที่ 29 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 30 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ เปโตร สมบัติ สุวรรณรังสิกุล (ครบ 4 ปี) อุทิศแด่ แอนโทนี่ เกรซ จิตราพิเนตร	ครอบครัวคุณนงลักษณ์ คุณพรทิพย์
ศุกร์ที่ 30 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 30 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ ยอห์นบัพติस्ता ชัยยงค์ มหัทธมพงศ์ (ครบ 15 ปี) อุทิศแด่ เปโตร กิมเล้ง แซ่อึ้ง	คุณนพดล - คุณเบญจพร คุณสมร
เสาร์ที่ 31 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 30 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ ยอห์นบัพติस्ता ประเสริฐ วีระกุล (ครบ 9 ปี) อุทิศแด่ มาริอา ลี แซ่เจา	คุณพรทิพย์ คุณนพรัตน์